

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

**Кондратенко Н. О.
Гнатенко М. К.**

Анотація. Визначено особливості формування та методичні аспекти формування системи показників оцінки ефективності реалізації регіональної інноваційної політики. Обґрунтовано підхід щодо визначення пріоритетів виконання функцій органами державної влади за складовими збалансованої системи оцінювання ефективності реалізації регіональної інноваційної політики. Запропоновано алгоритм дій щодо визначення пріоритетних напрямів ефективного виконання функцій органами державної влади в процесі розробки та реалізації регіональної інноваційної політики. Визначено вимоги та встановлено особливості формування партнерських відносин органів влади, суб'єктів господарювання, громадських об'єднань у процесі розробки та реалізації регіональної інноваційної політики.

Ключові слова: ефективність, оцінка, регіон, інновації, регіональна інноваційна політика, партнерство, збалансована система.

ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ РЕГИОНАЛЬНОЙ ИННОВАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ

**Кондратенко Н. О.
Гнатенко М. К.**

Аннотация. Определены особенности формирования и методические аспекты формирования системы показателей оценки эффективности реализации региональной инновационной политики. Обоснован подход к определению приоритетов выполнения функций органами государственной власти по составляющим сбалансированной системы оценки эффективности реализации региональной инновационной политики. Предложен алгоритм действий по определению приоритетных направлений эффективного выполнения функций органами государственной власти в процессе разработки и реализации региональной инновационной политики. Определены требования, и установлены особенности формирования партнерских отношений органов власти, субъектов хозяйствования, общественных объединений в процессе разработки и реализации региональной инновационной политики.

Ключевые слова: эффективность, оценка, регион, инновации, региональная инновационная политика, партнерство, сбалансированная система.

EVALUATION OF THE EFFECTIVENESS OF THE REGIONAL INNOVATION POLICY IMPLEMENTATION

**N. Kondratenko
M. Gnatenko**

Abstract. The features and methodological aspects of the formation of indicators for measuring the effectiveness of implementation of the regional innovation policy system are determined. The approach to determining priorities for performance of functions by public authorities by the components of the balanced system for evaluating the effectiveness of implementation of the regional innovation policy is substantiated. The algorithm of actions for determining priority directions for effective performance of functions by public authorities in the process of development and implementation of regional innovation policy is proposed. The requirements and peculiarities of forming partnerships relationships between authorities, entities, public associations in the process of development and implementation of the regional innovation policy are determined.

Keywords: efficiency, evaluation, region, innovation, regional innovation policy, partnership, balanced system.

Вступ. Закономірним відображенням активізації сучасних процесів неухильного прискорення структурно-інноваційних трансформацій національної економіки, розширення складу учасників глобальних інте-

граційних процесів, зростання рівня конкуренції на міжнародних і світових ринках на рівні окремих територій держави стає необхідність переосмислення, значної зміни розуміння та визначення статусу регіонального управління інноваційним розвитком. Саме на регіональному рівні, в межах операційного середовища переважної більшості суб'єктів господарювання в умовах загострення глобальної конкуренції ефективне управління інноваційним розвитком повинно бути спрямовано на підтримку реалізації новаторських підприємницьких проєктів, створення на рівні територій оригінальних конкурентних переваг, сприятливих для розвитку підприємницької ініціативи.

Надання регіонам більшої управлінської самостійності, делегування повноважень щодо організації процесів соціально-економічного й інфраструктурного розвитку вимагає як формування специфічних методів регіонального управління, що належним чином повинні відповідати новому статусу територій й умовам зовнішнього середовища, так і пошуку найбільш адекватних підходів до побудови системи управління регіональною інноваційною політикою, що є одним з основних орієнтирів економічної діяльності держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методичні та концептуальні аспекти управління регіональним інноваційним розвитком розглядалися у роботах багатьох вітчизняних і зарубіжних дослідників, таких як Бабасєв В. [1], Бубенко П. [2], Воліков В. [3], Гавкалова Н. [4], Грузд [4], Ілляшенко С. [5], Кизим М. [6; 8], Каркальова П. [11], Кузьменко Л. [7], Кушнірєтська О. [12], Манілич М. [9], Мельник М. [12], Меннінг Н. [10], Парисон Н. [10], Пономаренко В. [6], Попов О. [11], Сінютка О. [12], Тищенко О. [6] та ін. Проте окремі важливі питання управління інноваційною діяльністю в регіоні не знайшли належного висвітлення, що, зокрема, стосується визначення сутності та вивчення методичних оцінок ефективності реалізації регіональної інноваційної політики.

Постановка проблеми. Метою дослідження є узагальнення та розвиток науково-теоретичних положень щодо оцінки ефективності реалізації регіональної інноваційної політики на основі використання відповідної збалансованої системи показників.

Результати дослідження. Сутність регіональної інноваційної політики (РІП) становить система заходів (переважно – орієнтованих на довгострокову та середньострокову перспективу), спрямованих на підтримку та стимулювання трансформацій комплексу науково-технічного, освітнього, інституціонального й інфраструктурного забезпечення інноваційної активності суб'єктів господарювання, діяльність яких здійснюється на території регіону. Отже, РІП являє собою основу для формування системи заходів, які мають бути реалізовані на рівні регіону для створення сприятливих умов (організаційно-економічного, інституціонального, інфраструктурного, науково-технічного, освітнього, соціокультурного та ін. характеру) щодо досягнення у сфері розробки та впровадження інновацій пріоритетів, передбачених стратегією розвитку регіону. РІП, таким чином, є, з одного боку, складовою частиною державної системи стратегічного планування, яка, з іншого боку, визначає цільові орієнтири регіональних інноваційних процесів, виходячи зі встановлення конкретних напрямків і темпів соціально-економічного розвитку регіону, обсягів надходжень до його бюджету, характеристик регіонального господарського середовища, екологічної обстановки, ресурсного потенціалу, а також з огляду на потреби реалізації регіональної інвестиційної політики.

Таким чином, РІП перестає бути тільки засобом компенсації об'єктивних територіальних диспропорцій і переорієнтується на освоєння перспективних господарсько-економічних укладів, запуск нових видів діяльності та формування сучасних інфраструктур. У такому випадку виникають протиріччя в поглядах учених щодо розширення або обмеження ролі держави в регіональних господарських процесах, що зводиться до необхідності об'єднання державного регулятивного впливу та ринкових інститутів самоорганізації. У цьому зв'язку доцільним здається розгляд об'єкта реалізації цієї політики як процесу регіонального інноваційного підприємництва, під яким розуміється кластер або інша інтегрована сукупність суб'єктів підприємництва (перш за все, ділова мережа), що розташована та функціонує в межах окремого регіону, що використовує ресурси регіону для створення сприятливих умов для здійснення господарської діяльності інших підприємницьких структур і виступає суб'єктом місцевих або регіональних ринків.

Формування та реалізація РІП має носити, по-перше, чітко виражений стратегічний характер і, по-друге, матиме певні особливості, пов'язані із необхідністю забезпечення комплексного підходу до управління регіональним інноваційним розвитком у контексті притаманної ринковим відносинам свободи підприємництва та автономності функціонування економічних агентів. Насамперед ці особливості визначаються необхідністю не просто визначення пріоритетів і розробки стратегічних планів інноваційного розвитку для окремих суб'єкта господарювання, що є учасником регіонального господарського комплексу – РГК), а необхідності розгортання стратегічного процесу на сукупність таких суб'єктів поодинокі або у складі певних інтегрованих структур бізнесу (кластери, ділові мережі, інші форми економічної інтеграції), обмежену не лише географічними границями, а й складною системою динамічних господарських, виробничо-технологічних та інших зв'язків і відносин. Проте, наприклад, наявне на теперішній час розмаїття підходів до трактування змісту категорії «кластер» призвело й до відсутності єдності думок у розумінні стратегії розвитку регіонального кластера або як низки стратегій розвитку окремих підприємств, залучених до кластерної взаємодії (особливо, коли набуває по-

пулярності підхід щодо заміни фактора географічної близькості чи територіальної ідентифікації на фактор поширення комунікаційних можливостей підприємств), або як певного загального індикативного плану розвитку певних видів економічної діяльності в межах певної території. Отже, саме формування регіональної інноваційної політики має посідати особливе місце в процесі формування та реалізації стратегії регіонального соціально-економічного розвитку, оскільки саме через реалізацію заходів, передбачених РІП, може бути забезпечено комплексність, узгодженість і взаємозв'язок кількісних, якісних і структурних трансформацій господарського комплексу території.

Розробка, реалізація і впровадження РІП базується на проходженні ряду етапів, серед яких в агрегованому виді можна виділити: аналіз цілей щодо управління розвитком регіональної економіки, можливостей їхньої реалізації і ресурсного забезпечення; визначення стратегії і механізмів її реалізації з метою досягнення цілей РІП; розробка системно збалансованих заходів РІП, необхідних для реалізації цієї стратегії; визначення пріоритетних напрямків цільового забезпечення їхньої реалізації відповідними ресурсами. Вирішення пріоритетних завдань та ефективність реалізації РІП насамперед визначається результативністю використання наявних ресурсів. Будь-яке суспільство націлено на максимально ефективне їх використання, однак пріоритетні напрями соціально-економічного розвитку, а отже, їх ресурсне забезпечення визначаються загальною державною політикою.

У рамках розробки РІП важливим етапом є визначення проєктів, які дозволять досягнути програмних цілей. Але відсутність аналізу проблем, ясності в потребах, а також в цілях реалізації програм призводить до найбільш розповсюджених помилок: неузгодженість у програмних цілях, завданнях і заходах. Звідси йде підтягування цілей до поточної діяльності, відмова від використання конкуруючих і конкурентоспроможних організацій та (або) методів вирішення завдання. В такому випадку дуже часто формування РІП здійснюється від заходів, проведення яких сприйнятне для органу, що їх формує, через завдання до нібито можливих цілей, яким сприяє цей захід.

Також ще однією проблемою є відсутність аналізу ситуації в частині виявлення проблем, що заважають досягненню мети, а також зведення труднощів і невмілого управління, незнання ситуації, яку потрібно класифікувати у розряд проблем і включення їх у програму. Отже, ця ситуація веде або до неефективності програмних заходів при їх реалізації, або до закріплення ситуації невміння і невиконання заходів програми. Розповсюджена ситуація, коли результати не ув'язані з цілями, завданнями, не впливають з реалізації заходів, не мають вимірних (а це одна з основних вимог концепції реформування міжбюджетних відносин) показників.

Створюючи РІП для удосконалення використання бюджетних витрат, автором пропонується створити систему планування та моніторингу соціально-економічної результативності бюджетних витрат на основі показників: як якісних, так і кількісних, по відношенню до бюджету всіх рівнів. Це дозволить створити систему планування, моніторингу соціально-економічної результативності й ефективності виконання РІП за допомогою збалансованої системи показників (ЗСП).

З метою удосконалення оцінки виконання РІП за допомогою ЗСП стратегічного розвитку пропонується такі етапи відповідно до найбільш ефективного хронологічного та логічного порядку їх проведення. Однак слід зауважити, що на практиці етапи можуть виконуватися паралельно: визначення ключових напрямів діяльності на основі розробленої стратегії соціально-економічного розвитку регіону; визначення стратегічних пріоритетів у кожній сфері діяльності; розробка стратегічних цілей (декомпозиція стратегії, визначення зв'язків між цілями, балансування коротко- та довгострокових цілей); розробка системи показників і цільових значень; встановлення причинно-наслідкових зв'язків показників; розробка цільових програм (стратегічних ініціатив) для досягнення цілей і завдань; формування стратегічної карти в цілому; каскадування стратегічних карт.

Отже, пропонується розглянути декілька етапів і на першому етапі розробки ЗСП варто визначитися із ключовими напрямками стратегічної діяльності органів державної влади, а саме: виявити важливі аспекти зовнішнього та внутрішнього середовища, проаналізувати стратегію та основні цілі; сформулювати обмежений набір найважливіших стратегічних напрямів діяльності, які увійдуть в основу побудови стратегічних карт системи (напрями діяльності повинні бути обмеженими, взаємопов'язаними та згрупованими у фактори, які відносяться до різних часових аспектів діяльності: минуле, теперішній час і майбутнє). Для ефективного виконання функцій органами державної влади автором пропонується зібрати перелік і стан напрямів діяльності, сукупність діючих цільових програм, проєктів і державних повноважень органів влади. Для ефективного виконання функцій органами державної влади автором пропонується зібрати перелік і стан напрямів діяльності, сукупність діючих цільових програм, проєктів і державних повноважень органів влади. Для ефективного виконання функцій органами державної влади автором пропонується зібрати перелік і стан напрямів діяльності, сукупність діючих цільових програм, проєктів і державних повноважень органів влади. Для ефективного виконання функцій органами державної влади автором пропонується зібрати перелік і стан напрямів діяльності, сукупність діючих цільових програм, проєктів і державних повноважень органів влади.

Вищезазначені якості партнерства є найбільш продуктивним способом вирішення актуальних проблем: забезпечення житлом сімей із низьким рівнем доходу, покращення природоохоронних заходів, покращення інфраструктурних об'єктів, вирівнювання економічного розвитку регіонів і багато інших питань соціально-економічного розвитку. Державні органи, маючи різні повноваження, повинні координувати свої дії для досягнення спільних цілей. Отже, ЗСП є механізмом, який дозволяє встановити такі цілі верхнього рівня, які дозволять багатьом чисельним державним структурам злагоджено працювати разом і скоординувати свої дії таким чином, щоб отримати результат. ЗСП слугуватиме саме тою пов'язаною ланкою, яка допоможе представникам різних структур та організацій на вищому рівні напрацювати спільну програму дій щодо досягнення поставлених цілей.

Для визначення напрямів ефективного виконання функцій органами державної влади їх спочатку потрібно обрати, для чого пропонується виміряти ефективність, тобто визначити ступінь досяжності поставлених цілей за показниками ефективності для органів державної влади у цілому або для її учасників окремо (табл. 1).

Таблиця 1

Показники оцінки ефективного виконання функцій органами державної влади

Назва показника	Умовні позначення	Порядок розрахунку
Ваговий коефіцієнт, який враховує значення або вагу i -ї складової ЗСП у загальній оцінці (припустимо, що раніше перелічені складові ЗСП значущі рівною мірою)	C_i	$\sum_{i=1}^n C_i = 1$
Число складових ЗСП	n	Обліковий
Оцінка, яка отримана для i -ї складової системи	a_i	$a_i = \sum_{j=1}^m B_j * K_j$
Індекс ефективного виконання функцій органами державної влади	I_{ef}	$I_{ef} = \sum_{i=1}^n C_i * a_i$
Число показників усередині даної ЗСП органів державної влади	m	Обліковий
Ваговий коефіцієнт j -го показника ефективності (визначається експертним шляхом) для i -ї складової системи	k_j	Обліковий
Фактичне значення j -го показника ефективності на кінець аналізованого періоду	$b\phi_j$	Обліковий
Планове значення j -го показника ефективності	$b\pi_j$	Обліковий
Оцінка змін j -го показника ефективності	b_j	$b_j = \frac{b\phi_j}{b\pi_j}$
Для показників, які відображають ефективність діяльності із негативною динамікою (чим нижче значення показника, тим краще)	b_j	$b_j = \frac{b\pi_j}{b\phi_j}$

На другому етапі для визначення пріоритетних напрямів ефективного виконання функцій органами державної влади слід дотримуватися порядку дій, що наведений на рис. 1.

Для визначення пріоритетів ефективного виконання функцій органами державної влади, а також розрахунку показників ефективності за складовими ЗСП автором пропонується таке:

- у розрізі складової ЗСП органів державної влади (споживач; діяльність (внутрішня, функціональна й управлінська); орган державної влади; фінанси та власність) формуються показники;
- розраховується оцінка змін шляхом співвідношення фактичного та планового значення показника ($b_{\phi 1} / b_{\pi 1} \dots b_{\phi m} / b_{\pi m}$);
- для відокремлення напрямів ефективного виконання функцій органами державної влади визначають пріоритети розвитку діяльності за показниками ефективності:

$$\Pi_j = \frac{k_j}{b_j}, \quad (1)$$

де k_j – ваговий коефіцієнт j -го показника ефективності (визначається експертним шляхом) для i -ї складової системи;

- та за складовими ЗСП

$$\Pi_i = \frac{k_i}{b_i}, \quad (2)$$

де k_i – для i -ї складової системи.

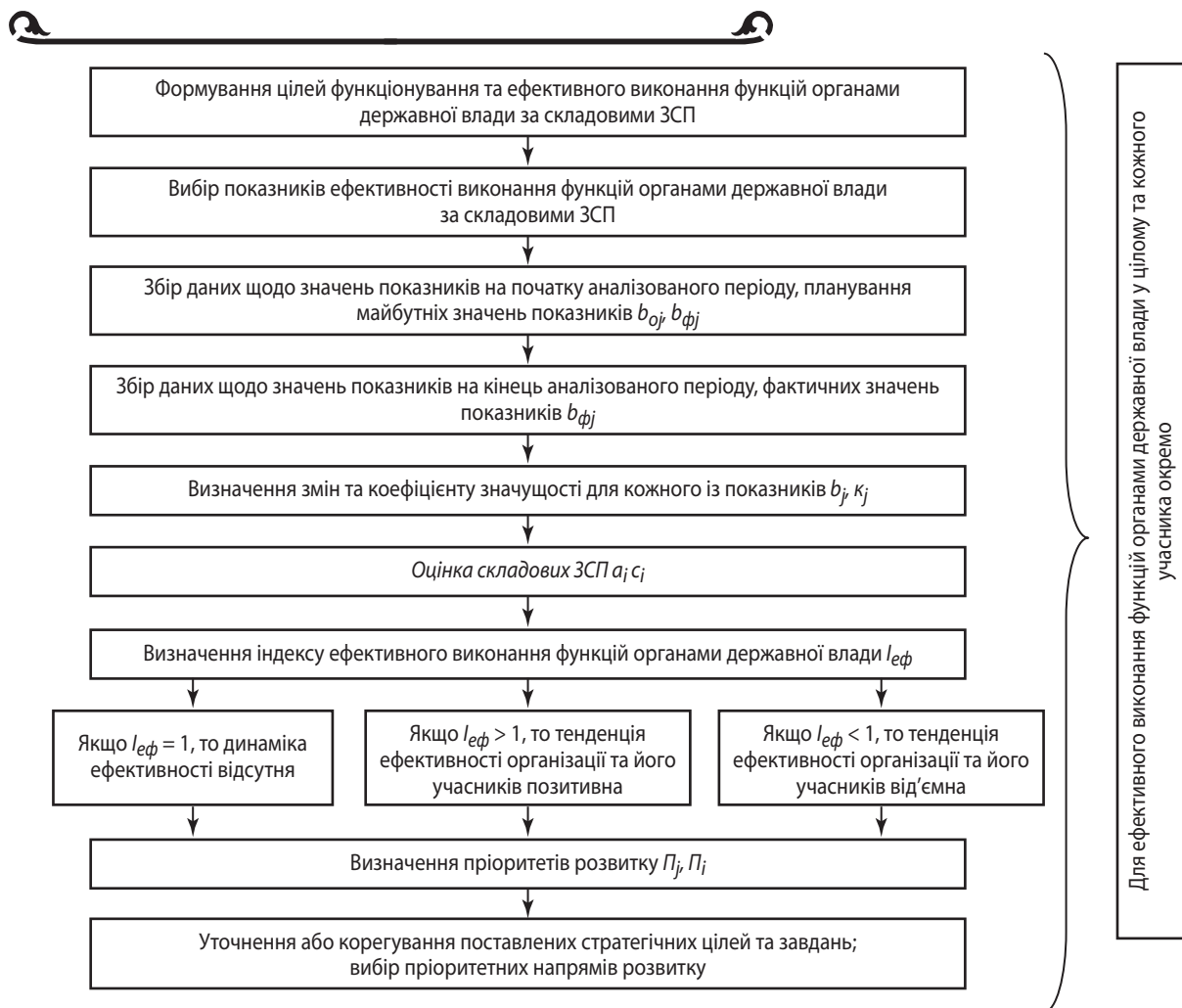

Рис. 1. Алгоритм дій щодо визначення пріоритетних напрямів ефективного виконання функцій органами державної влади в процесі розробки та реалізації РІП

Визначення пріоритетів ефективного виконання функцій органами державної влади, а також розрахунку показників ефективності за складовими ЗСП автором подано у табл. 2.

Таблиця 2

Визначення пріоритетів ефективного виконання функцій органами державної влади за складовими ЗСП

Складові ЗСП органів державної влади	Фактичне значення показника	Планове значення показника	Оцінка змін	Вага показника	Пріоритет показника
споживач	$b_{\phi 1}$ ... $b_{\phi m}$	$b_{пл 1}$ ... $b_{пл m}$	$b_{\phi 1}/b_{пл 1}$ ... $b_{\phi m}/b_{пл m}$	k_1 ... k_m	Π_1 ... Π_m
діяльність (внутрішня, функціональна та управлінська)	$b_{\phi 1}$ ... $b_{\phi m}$	$b_{пл 1}$ ... $b_{пл m}$	$b_{\phi 1}/b_{пл 1}$ ... $b_{\phi m}/b_{пл m}$	k_1 ... k_m	Π_1 ... Π_m
орган державної влади	$b_{\phi 1}$ ... $b_{\phi m}$	$b_{пл 1}$ ... $b_{пл m}$	$b_{\phi 1}/b_{пл 1}$ ... $b_{\phi m}/b_{пл m}$	k_1 ... k_m	Π_1 ... Π_m
фінанси та власність	$b_{\phi 1}$ ... $b_{\phi m}$	$b_{пл 1}$ ... $b_{пл m}$	$b_{\phi 1}/b_{пл 1}$ ... $b_{\phi m}/b_{пл m}$	k_1 ... k_m	Π_1 ... Π_m

Таким чином, пріоритет ефективного виконання функцій органами державної влади буде тим вище, чим вище значущість складової ЗСП органів державної влади або показника ефективності, та тим нижче, ніж їх оцінка. З точки зору автора, при відборі ключових сфер діяльності система їх визначення повинна передбачати вибір доопрацювання окремих напрямів проектів і програм на всіх етапах життєвого циклу та будуватися від початкової до завершальної стадії, що дозволить більш ґрунтовно підійти до визначення сфер діяльності.

Отже, система методик визначення ключових сфер діяльності повинна являти собою поетапний процес із наявністю напрямів, які дозволять приймати рішення. По кожному такому напрямку потрібно прийняти рішення: продовжити роботу, зупинити роботу, доопрацювати, відкласти прийняття рішення.

На третьому етапі відбувається розробка стратегічних цілей, що є одним із найважливіших етапів, оскільки від того, наскільки правильно обрана мета, наскільки чітко вона сформована, залежить успіх організаційно-адміністративної діяльності.

Розробка РІП має бути у такій послідовності, відмінністю якої є присутність ЗСП на всіх стадіях розробки та реалізації програм:

- складається перелік найважливіших проблем (обирається певна проблема та формується завдання на розробку програми, в якій визначаються цілі програми, ліміти ресурсів, учасники реалізації програми);
- визначається завдання на розробку програми для вирішення певної проблеми (відображаються цілі, ресурси, учасники та строки реалізації. На цій стадії уточнюються параметри, які характеризують цілі програми та визначаються завдання її реалізації за окремими періодами. По кожній відібраній РІП визначаються головна мета, цілі першого, другого, а також якщо знадобиться, то і третього рівня. Детальний економіко-логічний аналіз потрібен для того, щоб сукупність цілей нижчого рівня забезпечувала досягнення цілей більш високого рівня. Цілі варто формулювати максимально чітко, уникати формулювання, наприклад: «підвищити рівень», «розширити», виконання яких складно або неможливо перевірити);
- формується склад завдань і комплекс заходів для реалізації програми (склад основних завдань програми встановлюється виходячи із побудованої ієрархії цілей; по кожному із завдань розробляються послідовні етапи їх виконання);
- розраховують основних показників і ресурсного забезпечення програми (визначаються витрати матеріальних, трудових, фінансових ресурсів, які потрібні для реалізації програми. Формуються переліки матеріальних ресурсів із зазначенням постачальників та отримувачів. На цьому стадії розраховується ефективність реалізації програми);
- на заключній стадії формуються та погоджуються програмні документи, які затверджуються разом із програмою.

Висновки. Регіональна інноваційна політика складається з системи заходів (орієнтованих на довгострокову та середньострокову перспективу), спрямованих на підтримку та стимулювання трансформацій комплексу науково-технічного, освітнього, інституціонального й інфраструктурного забезпечення інноваційної активності суб'єктів господарювання, діяльність яких здійснюється на території регіону. РІП являє собою основу для формування системи заходів, які мають бути реалізовані на рівні регіону для створення сприятливих умов (організаційно-економічного, інституціонального, інфраструктурного, науково-технічного, освітнього, соціокультурного й ін. характеру) щодо досягнення у сфері розробки та впровадження інновацій пріоритетів, передбачених стратегією розвитку регіону.

Розробка, реалізація і впровадження РІП базується на проходженні ряду етапів, серед яких в агрегованому виді можна виділити: аналіз цілей щодо управління розвитком регіональної економіки, можливостей їхньої реалізації і ресурсного забезпечення; визначення стратегії і механізмів її реалізації з метою досягнення цілей РІП; розробка системно збалансованих заходів РІП, необхідних для реалізації цієї стратегії; визначення пріоритетних напрямків цільового забезпечення їхньої реалізації відповідними ресурсами.

Напрямки подальших досліджень у цій сфері пов'язані із розробкою методичних підходів до стратегічного планування розвитку державно-приватного партнерства при реалізації регіональних цільових програм інноваційного розвитку.

Література: 1. Бабаєв В. М. Управління великим містом: теоретичні і прикладні аспекти: монографія. Харків: ХНАМГ, 2010. 307 с. 2. Бубенко П. Т. Региональные аспекты инновационного развития. Харьков: НТУ «ХПИ», 2002. 316 с. 3. Воліков В. В. Удосконалення механізму фінансування та вкладення бюджетних коштів у виконання науково-дослідних робіт вищих навчальних закладів та наукових установ. *Економіка розвитку*. 2014. № 1 (69). С. 5–12. 4. Гавкалова Н. Л., Грузд М. В. Взаємодія органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства. *Актуальні проблеми економіки*. 2014. № 10 (160). С. 281–291. 5. Ілляшенко С. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи. Суми: Університет. кн.; Київ: ВД «Княгиня Ольга», 2005. 324 с. 6. Інновації: проблеми науки та практики: монографія/під ред. В. С. Пономаренка, М. О. Кизима, О. М. Тищенко. Харків: ФОП Александрова К. М.; ВД «ІНЖЕК», 2008. 232 с. 7. Кузьменко Л. Управление функционированием и развитием экономики региона: монография. Донецк: ИЭП НАН Украины, 2004.

284 с. **8.** Кизим М. О. Промислова політика та кластеризація економіки України: монографія. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2011. 304 с. **9.** Манілич М. І. Трансформація регіонального економічного механізму: монографія. Чернівці: Книги-XXI, 2004. 164 с. **10.** Мэннинг Н., Парисон Н. Реформа государственного управления: международный опыт. М.: Весь мир, 2003. 496 с. **11.** Попов О. Е., Каркальова П. І. Обґрунтування вибору організаційної форми державно-корпоративного партнерства при реалізації інтеграційних проєктів регіонального інфраструктурного розвитку. *Бізнес Інформ*. 2013. № 9. С. 32–39. **12.** Melnyk M., Synyutka O., Kushniretska O. Spatial policy of regional metropolis development in Ukraine: conceptual principles of formation. *Economic Annals-XXI*. 2016. Vol. 159. P. 43–47.

References: **1.** Babaiev V. M. *Upravlinnia velykym mistom: teoretychni i prykladni aspekty*: monohrafiia [Management of a Large City: Theoretical and Applied Aspects: monograph]. Kharkiv: KhNAMH, 2010. 307 p. **2.** Bubenko P. T. Regionalnyye aspekty innovatsionnogo razvitiya. Kharkov: NTU «HPI», 2002. 316 p. **3.** Volikov V. V. *Udoskonalennia mekhanizmu finansuvannia ta vkladennia biudzhethnykh koshtiv u vykonannia naukovo-doslidnykh robiv vyshchykh navchalnykh zakladiv ta naukovykh ustanov* [Improvement of the Mechanism of Financing and Investment of Budgetary Funds for the Performance of Scientific Research Work of Higher Educational Institutions and Scientific Institutions]. *Ekonomika rozvytku*. 2014. No. 1 (69). P. 5–12. **4.** Havkalova N. L., Hruzd M. V. *Vzaiemodiia orhaniv publichnoi vlady ta instytutiv hromadianskoho suspilstva* [Interaction between Public Authorities and Civil Society Institutions]. *Aktualni problemy ekonomiky*. 2014. No. 10 (160). P. 281–291. **5.** Illiashenko S. *Upravlinnia innovatsiinym rozvytkom: problemy, kontseptsii, metody*. Sumy: Universytetska knyha; Kyiv: VD «Kniahynia Olha», 2005. 324 p. **6.** *Innovatsii: problemy nauky ta praktyky*: monohrafiia [Innovations: Problems of Science and Practice: monograph]/pid red. V. S. Ponomarenka, M. O. Kyzyma, O. M. Tyshchenka. Kharkiv: FOP Aleksandrova K. M.; VD «ІNZhEK», 2008. 232 p. **7.** Kuzmenko L. *Upravlieniye funktsionirovaniem i razvitiem ekonomiki regiona*: monografiya [Management of the Functioning and Development of the Region's Economy: monograph]. Donetsk: IEP NAN Ukrainy, 2004. 284 p. **8.** Kyzym M. O. *Promyslova polityka ta klasteryzatsiia ekonomiky Ukrainy*: monohrafiia [Industrial Policy and Clustering of Ukrainian Economy: monograph]. Kharkiv: VD «ІNZhEK», 2011. 304 p. **9.** Manilych M. I. *Transformatsiia rehionalnoho ekonomichnoho mekhanizmu*: monohrafiia [Transformation of the Regional Economic Mechanism: monograph]. Chernivtsi: Knyhy-XXI, 2004. 164 p. **10.** Menning N., Parison N. *Reforma gosudarstvennogo upravleniya: mezhdunarodnyy opyt*. M.: Ves mir, 2003. 496 p. **11.** Попов О. Е., Каркальова П. І. *Обґрунтування вибору орґанізаційної форми державно-корпоративного партнерства при реалізації інтеграційних проєктів регіонального інфраструктурного розвитку* [Substantiation of the Choice of the Organizational Form of the State-Corporate Partnership in the Implementation of Integration Projects for Regional Infrastructure Development]. *Biznes Inform*. 2013. No. 9. P. 32–39. **12.** Melnyk M., Synyutka O., Kushniretska O. Spatial policy of regional metropolis development in Ukraine: conceptual principles of formation. *Economic Annals-XXI*. 2016. Vol. 159. P. 43–47.

Інформація про авторів

Кондратенко Наталія Олегівна – доктор економічних наук, професор кафедри менеджменту та адміністрування Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова (вул. Маршала Бажанова, 17, м. Харків, 61002, Україна; e-mail: 2123kondratenko@gmail.com).

Гнатенко Марина Костянтинівна – старший викладач кафедри менеджменту та адміністрування Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова (вул. Маршала Бажанова, 17, м. Харків, 61002, Україна; e-mail: gnatmk@ukr.net).

Інформація об авторах

Кондратенко Наталья Олеговна – доктор экономических наук, профессор кафедры менеджмента и администрирования Харьковского национального университета городского хозяйства имени А. Н. Бекетова (ул. Маршала Бажанова, 17, г. Харьков, 61002, Украина; e-mail: 2123kondratenko@gmail.com).

Гнатенко Марина Константиновна – старший преподаватель кафедры менеджмента и администрирования Харьковского национального университета городского хозяйства имени А. Н. Бекетова (ул. Маршала Бажанова, 17, г. Харьков, 61002, Украина; e-mail: gnatmk@ukr.net).

Information about the authors

N. Kondratenko – D.Sc. (Economics), Professor of Department of Management and Administration of O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv (17 Marshala Bazhanova Str., Kharkiv, 61002, Ukraine; e-mail: 2123kondratenko@gmail.com).

M. Gnatenko – Senior Lecturer of Department of Management and Administration of O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv (17 Marshala Bazhanova Str., Kharkiv, 61002, Ukraine; e-mail: gnatmk@ukr.net).

*Стаття надійшла до ред.
16.12.2016 р.*